

Simek Valéria

Változás

Újra és újra visszatérek oda,
 ahol az erdők rozsdás szemöldöke
 fennakad. Érzékeny változás szórja
 szét garasait az elmúlás nyomai
 között. Lassan az erőmet is felissza az
 idő, léptem, nyomom foszlik az
 elkoptatott élet szövetén.
 A jeleket szétkuszálom,
 szilánkosra tört az álmom, és a
 papíron sem üt át hiányom.

Engedd, hogy

Ebből a kukucskáló fényből a
 ma arca bújik elő.
 Add meg az esélyt, hogy
 életed legszebb napja legyen!
 Engedd, hogy melléd szegődjön
 az úton, cipődben lépegessen.
 Önzés nélküli kísérőd legyen.
 Megajándékozzon cinkék,
 pintyek, kakukkok hangjával.

Biztatón

Végigdólsz az ágyon
 lassított mozdulatokkal.
 Megszűröd a sejtető hangok
 áradását. A mozgás
 megfosztottságában a
 nyugalmat keresed.
 Gyengén is az örökös reményt,
 a holnapi várakozást
 könnyezed párnádra.
 Szelíd derűvel bújik melléd
 a Nap, a szó, biztatón.